

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж уп 11/2014
12.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Лидије Ђукић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о жалби Миленка Јовановића из Београда, Бирчанинова 32/21, поднетој преко пуномоћника Трифуновић Јованке, адвоката из Земуна, 22.октобра број 7, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4 ОП-8/14 од 31.10.2014. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, у нејавној седници већа одржаној дана 12.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Миленка Јовановића из Београда и потврђује решење Прекршајног апелационог суда 3-Р4 ОП-8/14 од 31.10.2014. године, у ставу III изреке.

Исто решење се **УКИДА** у ставу IV изреке.

По достављању овог решења предлагачу првостепени суд ће уставну жалбу и одлуке донете у овом предмету доставити Уставном суду ради одлучивања о уставној жалби за накнаду материјалне штете.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу Миленку Јовановићу из Београда на име трошкова поступка плати 3.000,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Врховном касационом суду су достављени списи предмета Прекршајног апелационог суда 3-Р4 ОП-8/14, ради одлучивања о жалби подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, Миленка Јовановића из Београда, изјављеној против става III и става IV решења Прекршајног апелационог суда 3-Р4 ОП-8/14 од 31.10.2014. године, којим је усвојен захтев предлагача поднет преко пуномоћника и којим је, ставом I утврђено да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бр. 13 Пр 190922/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Прекршајном суду у Београду је ставом II наложено да без одлагања, а најкасније у року од месец дана од пријема ове одлуке оконча поступак у предмету 13 Пр бр.

190922/11. Ставом III одбијен је захтев подносиоца за накнаду износа од по 500,00 динара за сваки дан невршења службене дужности суда почев од 01.08.2011. године до коначног извршења овог решења. Ставом IV одбачен је захтев предлагача за накнаду материјалне штете. Ставом V утврђено је да ће се ово решење, након правноснажности, објавити на сајту Прекршајног апелационог суда.

У жалби, поднетој због битне повреде одредаба парничног и одредаба ванпарничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, жалилац наводи да му у поступку пред судом није дата могућност да учествује и да се изјасни о битним чињеницама за одлучивање као и да је иницијалном уставном жалбом тражени износ од 75.000,00 динара накнада за састав једног иницијалног акта и иста представља трошак поступка који се не рачуна у вредност спора и то уопште не може бити накнада материјалне штете како то погрешно закључује суд у побијаном решењу. Предлаже да суд жалбу уважи и укине став III и став IV изреке побијаног решења. Истиче захтев за накнаду судских трошкова поступка на име награде за састав ове жалбе у износу од 60.000,00 динара према адвокатској тарифи.

Одлучујући о жалби подносиоца на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова, у ставу 1, је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду да поднесе захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Одредбом става 2. истог члана Закона је прописано да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 86 истог закона је, у ставу 1, прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може да одреди примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и да одреди рок у коме ће нижи суд да оконча поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Како је Прекршајни апелациони суд решењем 3-Р4 ОП-8/14 од 31.10.2014. године, поступајући по захтеву Миленка Јовановића из Београда, захтев усвојио и утврдио да је у поступку који се води пред Прекршајним судом у Београду у предмету 13 Пр 190922/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу повређено право на суђење у разумном року и наложио Прекршајном суду у Београду да без одлагања, а најкасније у року од месец дана од дана пријема ове одлуке, оконча поступак у предмету 13 Пр 190922/11, по налажењу Врховног касационог суда правилно је првостепени суд оценио да је у конкретном случају повређено право подносиоца на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Како је, међутим, одредбом члана 86 Закона о уређењу судова прописано да суд може да одреди примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року, из чега следи да не постоји обавеза суда да накнаду одреди, па тиме што такву накнаду није досудио подносиоцу (став III изреке), није повређен закон на штету подносиоца, па су наводи жалбе неосновани. Ово стога што је Прекршајни апелациони суд у образложењу ожалбеног решења правилно нашао да је прекршајни поступак по

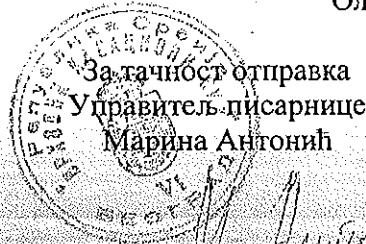
захтеву предлагача, у том поступку оштећеног, трајао дуго с обзиром на сложеност предмета али и због понашања предлагача који је допринео дужем трајању поступка јер није обавестио суд о промени места боравка или пребивалишта. Суд налази да је предлагачу одговарајућа сатисфакција одлука о објављивању решења на сајту Прекршајног апелационог суда. Ожалбеним решењем одбачен је захтев предлагача за накнаду материјалне штете, међутим, како је предлагач у уставној жалби номинално определио захтев за накнаду материјалне штете у износу од 75.000,00 динара, Врховни касациони суд налази да је Прекршајни апелациони суд погрешно одлучио допосећи одлуку у ставу IV изреке ожалбеног решења. За заштиту права која се односе на накнаду материјалне штете искључиво је надлежан Уставни суд, па Прекршајни апелациони суд у овом делу уставне жалбе није могао одлучивати. Заштита тог права може се остварити пред Уставним судом, па је стога ожалбено решење у том делу укинута, с тим да се предмет достави Уставном суду на одлучивање.

Предлагачу су признати трошкови овог поступка у износу од 3.000,00 динара на основу члана 153. став 2. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сагласно успеху у спору.

Са изнетог, поступајући на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку одлучено је као у изреци решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 12.12.2014. године, Рж уп 11/2014

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.Председник већа - судија,
Олга Ђуричић, с.р.

ан